

INDEX.

An dum de lite agitur, possit eligi ad officia nobilium? *ibid.* nu. 70.
 Potest suspendere petitorium, quod ipse intentavit, & ad possessorem convolare, *ibid.* n. 71.
 In locatione fructuum beneficii Ecclesiastici an locus sit remedio *l. 2. C. de rescind. vendit.* lib. 1. f. 66.
 In locatione, in qua, quod locatur, pendet à viribus fortunæ, utrum uti possit remedio *d. l. 2.* *ibid.* nu. 67.
 Locationi antecessoris hæres utrinque stare compellitur, lib. 2. 15. 2. Ampliatur, n. 4. 5. Limitatur, n. 8. Quoties hæres ex una parte resiliere à contractu nequit, neque ex altera potest, sed limitatur, n. 2. Teneretur approbare hæres locatoris pensiones anticipatè solutas suo antecessori, n. 7.
 Locationem explere successor singularis non est astrictus, lib. 2. 15. 14. Nec successor majoratus, n. 15. Nec dominus proprietatis quoad usufructuarium, n. 17. Quid de succedente ei, qui locaverat usufructum rei suæ? nu. 18. Quid de fideicommissario? nu. 19. Quid de domino directo? n. 20.
 Locationi stare quando successor singularis debeat, lib. 2. 15. 22. cum seqq. Quid si contractus firmetur juramento? n. 52. cum aliis. Quid si hypotheca cum pacto de non alienando inter- venerit? n. 56. cum seqq.
 A locatione per maritum facta an mulier matrimo- nio soluto, possit recedere? lib. 2. c. 15. n. 81. 87. & 88. cum aliis.
 Locationem à tutere factam minor implere debet, numero 90. 91.
 Quid de Prælato, beneficiario, & similibus utrum locationi antecessorum stare cogantur? n. 98. cum seqq. Quid de anticipatè solutis? n. 102. Hæres beneficiarii an ad interessè conductori teneatur, si successor eum ejiciat? n. 105.
 Locatio de rebus Ecclesiæ ritè facta obligat suc- cessorem, n. 110. Et quid si damnosa fuerit Ecclesiæ, num. 112.
 Locatio ad longum tempus de bonis Ecclesiæ abs- que juris solemnitatibus est irrita, lib. 2. 16. 9.
 Per illam dominium utile in conductorem trans- fertur, n. 10. 13. & 15. Limitatur, n. 16. Quod tempus longum dicatur, n. 11. 12.
 Locare ad longum tempus non potest, qui alienare est prohibitus, lib. 2. 16. 14.
 Locatio non ordinatur ad translationem domini, sicut venditio, n. 16.
 Locatio bonorum Ecclesiæ ad vitam non tenet abs- que juris solemnitatibus, lib. 2. 16. 27. Quid si fiat ad vitam senis? nu. 30. 31. Non tenet ad voluntatem alicujus, n. 28. Nec ad tem- pus incertum, num. 29.
 Locatio ultra triennium hodie sine juris solemnita- tibus est nulla, lib. 2. 16. 33. Licet accedat juramentum, n. 34. Triennium poterit ab E- piscopo coarctari, sed non extendi, nu. 35. Quid si dicatur, quòd de triennio in triennium nova locatio censeatur, num. 36. Quid si uno contextu plures triennales locationes ce- lebrentur? nu. 38. Vel si plures locationes inter easdem personas diverso tempore con- trahantur successive, prima durante, nu. 39. Quid de pacto de locando post triennium? num. 40.
 Locatio rei Ecclesiastica ultra triennium omiffis solemnitatibus an intra illud sustineatur, n. 41. cum seqq.
 Locatio bonorum Ecclesiæ valet usque ad tripli-

cem fructuum collectionem, etsi triennium transgrediatur, n. 52.
 De locatione bonorum Ecclesiæ. Quid Sacr. Con- cil. Trident. fuerit statutum, n. 65.
 Locatoris successor singularis ejicere conductorem hypothecarium non potest, lib. 2. c. 15. nu. 42. & 43. Requiritur publicum instrumentum, n. 44. Procedit etsi omittatur hypotheca per oblivionem, cum de stylo adjici solet, nu. 45.
 Locator quibus de causis expellere inquilinum ante finitam locationem potest, n. 60. Ejicitur si do- mo propriis usibus locator indigeat, num. 61. Quando censeatur propriis usibus indigere, n. 62. Necessitas debet esse de novo superveniens, n. 63. Urgens, vera non affectata, n. 64. Quid si locator sua culpa in necessitatem habitationis venerit? n. 68. Non expellit, qui ædem conductam locat alteri, num. 69. Sed dominus secundum conductorem expellere valet. *ibid.* Non ejicitur conducens ad lon- gum tempus, num. 70.
 Locator non tenetur ad interessè conductori à suc- cessore ejecto re involuntariè in alium transla- ta ante finitam locationem, si rei conditio nota fuerit ei, cum conduxit, n. 84.

M

Macedoniano Senatusconsulto renunciari non potest, lib. 1. 9. 39. Nec renuncia- tio firmatur juramento, n. 40.
 Majoratus semel irrevocabilis juxta *l. 44. Tauri* revocari nequit, quamvis primò vocatus consentiat, lib. 1. 14. 45.
 Majoratus futurus successor potest uti remedio *l. diffamari. C. de ingen. manumif.* lib. 1. 18. 44.
 Majoratum fundare ex tertio bonorum pater pro- hibetur, unico existente filio, nisi Regia fa- cultas interveniat, lib. 1. 19. 34.
 Majoratum constituere non potest pater vocans primo loco nepotem, cum habeat facultatem ad illum in persona filii constituendum, nisi ipse consentiat, *ibid.* n. 38.
 Parens impetrans facultatem ad fundationem ma- joratus in uno ex filiis, quos nominavit, ne- quibit illum in persona nepotis etiam ex filio nominato constituere, *ibid.* nu. 39.
 Habens facultatem Regiam ad unum majoratum constituendum, non valebit duo ejusdem licentia virtute fundare: Sed si eam impetret ad plurium constitutionem, unum duntaxat facere non prohibetur, lib. 1. 19. 39.
 Majoratus successor ad debita antecessoris non te- netur, nisi ad funeris impensas, lib. 2. c. 1. n. 77.
 In majoratu non succeditur ultimo possessori, sed fundatori, lib. 2. c. 15. n. 16.
 Majoratus successor non tenetur stare locationi, *ibid.*
 Majoratum ex facultate Regia institutum nequit fundator virtute ejusdem in alium transferre, licet huic possessionem tradat, quam prior non accepit, lib. 2. 19. 4. Per primam fun- dationem facultas expirat, *ibid.*
 Ex malitia alterius patienti non tenemur cum ma- gno incommodo nostro subvenire, lib. 1. 1. 38.
 Mala tolerantur, ut majora vitentur absurda, lib. 1. 2. 14.
 Mala permittere fas est, ut majora vitentur, lib. 2. 4. 55.
 Mandans, & exequens delictum pari poena tenen- tur, lib. 2. 9. 59. Limitatur, *ibid.* Mandans videtur delictum perpetrare, *ibidem.*

Mandanti

INDEX.

Mandanti potius, quam mandatario delictum im- putatur, d. num. 59.
 Mandans, & mandatarus an ordinaria poena de- licti teneantur, affectu non sequuto? lib. 2. 20. 94.
 Mandans, auxilium, aut consilium præstans ad de- lictum, non eadem poena, ac exequens puni- tur, si personarum diversa sit conditio, lib. 2. c. 9. n. 59. & 60.
 Mandatum speciale quibus casibus desideretur, remissivè, lib. 2. 6. 2.
 Mandatum ad certam rem non expirat, antequam sententia executioni mandetur, *ibid.* n. 12.
 In mandato speciali ad postulandam in integrum restitutionem, expressio causæ, in qua petenda est, non desideratur, *ibid.* n. 13.
 Mandatum speciale quod dicatur, *ibid.* n. 14.
 Mandatum singulare requiritur ad matrimonium contrahendum, *ibid.* n. 15.
 In mandato speciali ad jurandum de calumnia, litis mentionem fieri, opus non est, *ibid.* n. 16.
 Fallit in accusatione, n. 17.
 Mandatum generale ad agendum excipiendum, & supplicandum, sufficit, ut in integrum resti- tutio peti possit, *ibid.* n. 20.
 Mandatum ad causam illud speciale exigentem, & ad cætera omnia, quæ ipsum postulant, similes causas expressas comprehendit, non gravio- res, *ibid.* n. 21.
 Utrum ex exceptione unius causæ poscentis spe- ciale mandatum videantur commissæ aliæ si- miles sub mandato generali? *ibid.* nu. 22. cum seqq.
 Mandatum cum libera æquivalet speciali, in illis, quæ domino magni præjudicii non sunt, *ibid.* n. 29.
 Sufficit ad impetrandam in integrum restitutionem principaliter, *ibid.* n. 30.
 Sub mandato cum libera non veniunt, quæ illud singulare desiderant, ut matrimonium, *ibid.*
 Cum libera, ubi aliqua causæ sunt expressæ, restrin- gitur ad similes expressis, *ibid.* n. 32.
 Mandatum cum clausula ratihibitionis omnium, quæ procurator fecerit, non prodest ad ea, quæ speciale mandatum desiderant, *ibid.* n. 34.
 Speciale desideratur ad impetrandam in Curia Ro- mana literas justitiæ, exceptis personis con- junctis, *ibid.* n. 43. Sed in praxi aliter obser- vatur, nam generale sufficit etiam extraneis, n. 44.
 Mandatum etiam tacita voluntatè contrahitur, *ibid.* nu. 45.
 Mandatum speciale opus est ad substituendum pro- curatorem ante litis contestationem, *ibid.* n. 56.
 Cum mandato generali potest quis defendere eum, contra quem in integrum restitutio postula- tur, *ibid.* n. 60.
 Mandatum ad omnes lites, non extenditur ad futu- ras, lib. 1. 13. 42.
 Re integra, mortuo eo, qui mandavit, mandatum extinguatur, lib. 1. 14. 65.
 Mandatum ad pias causas, adhuc re integra, hæres mandantis revocare non peemititur, *ibid.* n. 66.
 Mandatum ad locanda Ecclesiæ bona intra tempus permissum, triennio non finitur, lib. 2. 16. 53.
 Manus inutilis, vel debilior abscindi debet ubi ta- lis poena irrogatur, lib. 2. 9. 65. Amplia etsi reus aliud vellet, *ibid.* Quibus ex delictis ex poena jure sit imposita, remissivè, *ibid.* Utrum am- putari debeat ei, qui unicam manum habet? n. 66.

De Marabatinorum, sive quadrantium valore, re- missivè, lib. 1. 11. 23.
 Maritus conjugem à vinculis eximens, se ipsum vi- detur liberare, lib. 1. 2. 96.
 Habet tacitam hypothecam pro dote sibi promissa tam in bonis uxoris, quam alterius cujusque, qui eam promiserit, lib. 1. 7. 17. Sed privilegio prælationes non gaudet, n. 18. Proceat, quam- vis promissor protestetur, nolle sua bona obli- gari, nisi maritus consentiat, n. 19.
 Maritus, qui in confessione dotis recepta renuncia- vit exceptioni dotis non tradita, an possit eam objicere? & quid si juramentum accepit, *ibid.* n. 91. cum seqq.
 Maritus, ejusve successor post elapsa tempora ad opponendam exceptionem dotis non nume- rata, admittitur ad probandum, eam non accepisse, *ibid.* n. 94.
 Maritus opponere non prohibetur de dote non tradita, etsi juret, dotem restitutum, quam passus est accepisse, *ibid.* n. 99. Contra si jurave- rit, dotem sibi numeratam fuisse, n. 100.
 Maritum cornutum appellans an admittatur ad probandum adulterium uxoris, ut à poena pa- linodiæ liberetur, 1. 11. 13.
 Maritus, cum serviebat uxori pro debita pecunia torquem ferreum in Hispania non portabat, lib. 2. 1. 39.
 Agere non potest ad dotem promissam, nisi nuptias probaverit celebratas, lib. 2. 11. 14.
 Utrum locationi uxoris stare teneatur de rebus do- talibus? lib. 2. 15. 95. cum aliis.
 Masculinum quando femininum comprehendat, lib. 2. c. 18. n. 13. & 14.
 Masculus, & femina in eodem partu eduntur, ille prior natus præsumitur, lib. 2. 7. 3.
 Si masculus, & femina eodem conflictu pereant, quis prior decessisse credatur? n. 7. & 56.
 Mater vel quia tutrix liberorum an pro debito ex administratione possit carcerari? lib. 2. c. 1. n. 16.
 Matrimonia frequentari, publicè interessè, 1. 19. 61.
 Matrimonii favor maximus, sed libertatis favora- bilior causa, *ibid.* n. 63.
 De matrimonio carnali ad spirituale non est argu- endum, data rationis diversitate, *ibid.* n. 86.
 In matrimonio prior contrahens præfertur poste- riori, quanquam corporis traditio huic fiat, & non illi, lib. 2. 19. 21.
 Verbum maxime, quibus modis accipitur, lib. 2. 7. 18.
 Melioratus in tertio, & quinto an possit à creditori- bus hæreditariis conveniri? lib. 2. 2. 14. cum seqq.
 Melioramenta quoad effectum manent bonæ fidei possessoris, à quo facta sunt, lib. 1. 8. 9.
 Non cedunt hypothecæ, qua res meliorata astricta est, *ibid.* n. 11.
 Melioramenta mala fide faciens in eo, quod scit alienum donare videtur, quod expendit, *ibid.* n. 23.
 Juxta quod tempus, & quomodo sunt meliora- menta taxanda, remissivè, *ibid.* nu. 16. 29.
 Melioratio, aut gravamen locum non habet si uni- cus sit descendens, lib. 1. 19. 34. Sed qui fi- lium, ac nepotem ex eo habet, poterit me- liorare, gravareque filium, *ibid.*
 Melioratio facta cum plures liberi existebant, eva- nescent, si tempore mortis ejus, qui meliora- vit unus duntaxat supervivat, *ibid.* nu. 35.
 Parens permittitur meliorationem facere nepoti, etsi unicus existat filius, qui eum genuit, *ibid.*

INDEX.

n. 36. Idem erit, si & nepos unicus sit, n. 37.
 Melius est minori pena crimen coercere, quam modum vindicationis transgredi, lib. 2. 9. 22.
 De membris propriis, aut vita disponere nemo potest, lib. 2. 8. 123.
 Membrum si lege abscindi jubeatur, de manu intelligitur, lib. 2. 9. 65.
 Mens, non verba disponentis in primis inspicienda est, lib. 1. 20. 82.
 Mens proferentis potius est attendenda quam verba, lib. 2. c. 4. num. 34.
 Mentiri non licet in vitæ defensionem, lib. 1. 2. 2.
 Nec pro injusta morte vitanda, ibid. n. 4.
 Mentiri in judicio quale peccatum sit, ibid. n. 3.
 Mentiri nunquam licitum esse potest, quia intinsecè malum, ibid. n. 7.
 Mentiens in judicio nulla afficitur pena, nisi in casu, quo lex in mentientem statuit, ibid. n. 14.
 Mentiris, respondere licet, falsum, vel occultum delictum exprobranti, lib. 1. 11. 7.
 Mentiri indecens, ac infame est, ibid. n. 12.
 Non est idem mendacium dicere, ac mentiri, ibid.
 Fateri, se fuisse mentitum, valde ignominiosum olim in Hispania fuit, ibid. n. 27.
 Mentiens in dolo esse præsumitur, lib. 1. 20. 57.
 Mercator, quando possit merces, quas ad creditum vendidit, iterum emere minori pretio, lib. 2. 3. 64.
 Mercatores magis cupiunt præsentem pecunia vendere, quam ad creditum, etsi carius hoc modo vendant, lib. 2. 3. 50.
 Merces pestis tempore minus valent, lib. 2. 3. 38.
 Merces ultroneæ vilescunt, n. 39.
 Merces an appellatione bonorum omnium in legatis & contractibus contineantur, lib. 2. 5. 2. cum aliis. An veniant in obligatione generalis, n. 6. cum seqq. Quid cum quis obligat bona, quæ in certo loco habet? n. 10. cum aliis.
 Merces quomodo hypothecæ subjectæ sint, n. 14.
 Earum obligatio extenditur ad futuras, n. 15.
 Emptæ ab hærede non incidunt in obligationem propter subrogationem, n. 17. Limitatur, ibid.
 Merces in domum illatæ tacite obligantur, lib. 2. c. 5. n. 22. & 23. Non cedunt legato omnium rerum, quæ in certo loco sunt, n. 24.
 Meretrices ad majus malum vitandum permittuntur, lib. 2. 3. 13.
 Metu tormentorum licet fateri crimen, quod quis non patravit, lib. 1. 2. 50.
 Metu coactus jurans contractum, an possit contravenire, non adepta relaxatione? lib. 1. 4. 45.
 Metus penæ corporalis etiam in constantissimos cadit, lib. 2. c. 8. n. 123.
 Quod meum est, amplius meum fieri non potest, lib. 1. 3. 37.
 Utrum miles possit belli se exponere periculo, in quo perituro certo cognoscit? remissivè, lib. 1. 2. 69.
 Qui milites hodie gaudeant privilegiis armatæ militiæ concessis in jure, lib. 2. 1. 17. Non carcerantur, nec ultra quam facere possunt pro debito civili conveniuntur, ibid.
 Milites, qui apud nos, *Hombres de armas*, dicuntur illis potiuntur privilegiis, n. 18.
 Ad bellum parati non minus, quam actu militantes militaria obtinent privilegia, ibid.
 Miles nequit suis privilegiis renunciare, n. 19.
 Ne milites egeant, publicè interest, ibid.
 Militia apud Romanos multiplex, n. 17.
 Militiæ armatæ plura privilegia concessa sunt, ibid.
 De re militari, ac militum privilegiis, remissivè, n. 21.

Milesiæ virgines causa incognita sibi manus inferant, & quomodo ab ea insania cessavere, n. 90.
 De minimis curatur in eis, quæ à jure communi proveniunt, non si specialiter concedantur, lib. 1. 3. 73.
 Pro re minima surrepta competit actio in factum, non furti, ibid.
 De minimis non curat Prætor, ibid. n. 74.
 Pro minimis actionem furti dari, durum est, ibid. n. 76.
 Ministrum improbitas valori Sacramentorum non officit, lib. 1. 10. 28.
 Minori in integram restituitur res cum fructibus reddenda est, lib. 1. 3. 4.
 Minor læsus non restituitur, si prudenter negotium gessit, nec læsio propter ætatis imbecillitatem, aut dolum adversarii contigit, ibid. n. 63.
 Minor læsus in pretii quantitate num possit rem alienatam præcisè avocare? ibid. n. 69. 70.
 Utrum restituitur in renunciacione beneficii Ecclesiastici, lib. 1. 5. 2.
 In causis beneficialibus pro majore habetur, ibid. n. 3.
 An restituitur ad beneficium, cui renunciavit, postquam alii collatum est, ibid. n. 4. & 12.
 Non restituitur adversus matrimonium, vel professionem, ibid. n. 5. Nec adversus votum, vel corpus pium, n. 7. Nec adversus Deum, patriam, aut parentes, n. 8.
 Restituitur in causis circa validitatem professionis, vel matrimonii, ibid. nu. 9.
 Restituitur etiam in causis, in quibus pro majore habetur, ibidem.
 Etiam restituitur ad lucrum omisum, ibid. n. 10. Non tamen cum tertii detrimento, n. 57.
 Minoribus semper auxilium restitutionis competit, nisi jure sit specialiter denegatum, ibid. n. 13.
 Minor in subsidium restituitur contra tertium possessorem, ibid. n. 47. Quando adversus illum directò restituitur, n. 48. cum seqq.
 Restituitur ob interesse affectionis, ibid. n. 49.
 Restituitur adversus dotis constitutionem, ibid. n. 51.
 Et adversus lapsum quinquenii Concilio Tridentino præscripti ad reclamandum contra professionem, ibid. n. 53.
 Minor quando restituitur ad beneficium, cui nondum quæsitò renunciavit, ibid. n. 55. cum seqq.
 Non restituitur cum detrimento possessoris, n. 56.
 Minoribus plurimum succurrunt jura, lib. 2. 3. 77.
 Minor læsus in pretio rem præcisè avocare non valet, etsi restituitur, n. 78.
 Minor læsus potest uti remedio l. 2. c. de resc. vendit. intra 30. annos, etsi statuto tempus sit restrictum, si in contractu solemnitates juris requisitæ defecerint, n. 94.
 Minoris prædium locari ad longum tempus sine decreto non potest, lib. 2. 10. 14.
 Minoris bona immobilia, aut mobilia pretiosa absque decreto obligari prohibentur, lib. 2. 16. 68. Quid de jure Regio? nu. 69. Quid de tacita hypotheca? n. 70.
 Mohatra quomodo celebretur, & de ejus iniquitate, remissivè, lib. 2. 3. 63. Et an liceat aliquando vilius emere, quod mercator ad creditum vendidit carius, n. 64.
 Monachus proprietarius contra votum paupertatis Ecclesiastica sepultura privatur, lib. 2. 1. 86.
 Monasterium Monachi bona occupans ascendenti bus legitimam debet, lib. 1. 19. 43.
 Non frangit testamentum religiosi, quamvis in eo se præteritum inveniat, ibid. n. 44.
 Monasterium, quod quis ingreditur, non censetur loco

INDEX.

loco filij esse, nisi in casibus jure expressis, ibid. num. 45.
 Habetur loco filij ad exclusionem substituti in casu cap. in presentia de probat. ibid. nu. 46.
 Non excludit substitutum, si id testator expressè prohibuerit, ibid. n. 47. Idem est, si ex conjecturis appareat noluisse, num. 82.
 Monasterium an excludat substitutum, ubi defunctus dixit: Si sine liberis veris, & ex suo corpore natis decesserit? ibid. n. 84. 85.
 Incapax successione nunquam substitutum excludit, ibid. num. 86.
 Ubi Monasterium capax successione institutus ingreditur, nec substitutus excluditur, à quo tempore bona ad substitutum pertineant. ib. num. 87. Quid si fiat Religiosus Societatis Jesu, n. 88.
 Monasterium non excludit filium testatoris substitutum, ib. n. 42. Nec causam piam, n. 46. Nec quando institutus in fraudem substituti religionem ingreditur ibid. Nec si bona relinquuntur titulo majoratus, n. 82.
 Monetarij an gaudeant Ecclesiastica immunitate, l. 2. c. 20. num. 197.
 Monialis arte diabolica supra rectum Monasterij elevata utrum clausuram violet, lib. 2. cap. 20. n. 210.
 Post moram, qui tenetur ex pacto retrovendere, omnes fructus est restitutus, lib. 1. 15. 36.
 Mori prius oportet, quam malo consentire, lib. 1. 2. 8.
 Mors omnium terribilium ultimum, ib. n. 54.
 Mortem alicujus allegans ad ejus probationem cogitur, lib. 2. c. 7. n. 30.
 Motus proprius Pij V. circa censuum constitutionem multis in locis receptus non est, lib. 1. 9. 53.
 Mulier pro dote habet tacitam hypothecam in bonis mariti, lib. 1. 7. 2. Et in bonis foceri, n. 6. Atque fidejussorum mariti, n. 7.
 Idem est in matrimonio putativo, mulieris bona fide contracto, ib. n. 3. Sed non datur actio de dote, sed conditio sine causa cum hypotheca, n. 4.
 Mulier renunciare non potest hypothecæ dotali, ib. n. 11.
 Quid si juramento firmetur renunciatio, n. 12.
 Hæretica non habet hypothecam pro dote, ibid. n. 13. Quid de muliere Judæa, n. 14.
 Mulieri est hypotheca sine privilegio prælationis pro bonis paraphernalibus, ib. n. 20. Cessat tacita, si expressa intervenerit, num. 21.
 Quid pro sponsalitia largitate, arris, & lucris matrimonialibus, ib.
 Pro augmento dotis competit tacita hypotheca cum prælatione, ib. n. 25. Limitatur, n. 26.
 Competit etiam hypotheca pro alimentis ex dote mulieri præstandis, constante matrimonio, quæ incipit à die dotis constitutæ, ib. nu. 28. Item pro debitis; soluto matrimonio, intra annum, dum dos non restituitur, n. 29.
 Mulier præfertur anterioribus viri creditoribus cum tacita hypotheca, nisi pariter fuerint privilegiati, ib. n. 34. Idem est, si mulier expressam habuerit, nam tacitam habentibus potior est, ibid.
 Non amittit jus prælationis, quamvis habeat hypothecam expressam, & cesserit tacita, ibid. num. 35.
 Prælationis privilegium non transit ad successores nisi in liberos procreatos ex eo matrimonio, ad quod dos data est, ib. n. 36. Limitatur,

in cessionario mulieris, quando dote non exacta, regressus adversus ipsam datur, ib. n. 37.
 Mulier non præfertur anterioribus creditoribus cum hypotheca expressa, ib. n. 38. Etiam in bonis post dotalem obligationem, n. 39.
 Præfertur omnibus creditoribus in rebus, quas dedit in dotem etiam æstimatas, si extent, ib. nu. 40. Licet dos putativa sit, nu. 41.
 Mulieris hypotheca tacita potior est expressa posteriore, ib. n. 42.
 Mulier cum expressa non superat priorem creditorem simili munitum, ib. n. 44. Limitatur, num. 45.
 Concurrentes mulier cum mutuante ad refeccionem rei, qui prior est tempore, potior est jure, ib. num. 59.
 Quando mulier possit à marito, vel hærede ejus consequi dotem in fraudem creditorum ab illo confessatam, ib. nu. 90.
 An præferatur mulier viri creditoribus cum expressa hypotheca, qui post dotem promissam, ante ejus traditionem contraxerunt? ib. n. 112.
 Habet tacitam hypothecam pro doto confessata, donationis, & fraudis præsumptione seclusa, ib. nu. 122.
 Mulier quoties ex viri bonis dotem recuperare non valet ad res, quas dedit regreditur, in quibus omnibus anteponitur, ib. nu. 126. Eas auferit à tertio possessore, etsi alienationi consenserit, n. 127. Fallit, si pretium earum offeratur, ib.
 Adversus mulierem, dum in matrimonio est præscriptio in rebus dotalibus non procedit, lib. 1. 8. 48. Nec in donatis propter nuptias, n. 49. Pro his agere constante matrimonio prohibetur, num. 50. Fallit, si petere in judicio possit, n. 51.
 Mulier non eget viri licentia ad agendum pro dote marito vergente ad inopiam, ib.
 An præscriptio nocet mulieri in bonis paraphernalibus, ib. n. 52. cum seqq.
 Mulierem nuptam vocans meretricem, num admittatur ad probandum adulterium, ut à pena palinodiæ eximatur? lib. 1. 11. 63.
 Muliere agente contra fiscum, in dubio dotale instrumentum prius præsumitur, lib. 1. 16. 46.
 Mulieres maritorum nobilitate decorantur, lib. 2. 1. 23.
 Mulier, matrimonio soluto, an stare locationi compellatur? lib. 2. 15. 81. cum seqq. Nequit conductorem ejicere si matrimonio durante; ad dotem agat, n. 82. Non imputantur mulieri soluto matrimonio, pensiones marito anticipatè solutæ, n. 85.
 Multa fieri prohibentur, quæ facta tenent, lib. 1. 17. 72.
 Mutuans ad certam rem emendam cum speciali ejus hypotheca præfertur anterioribus creditoribus etiam expressam obtinentibus, lib. 1. 7. 26.
 An procedat adversus dotem? ib. n. 47. Præfertur dote posteriori, n. 48.
 Mutuanti ad emptionem rei competit tacita hypotheca in illa, ib. n. 49. 50. Limitatur, si usuras recipiat, n. 54.
 Mutuans cum usuris non gaudet privilegio l. licet, C. qui potior, ib. n. 55.
 Mutus vel aliàs loqui non valens per scripturam, aut signa ritè confitetur Sacramentaliter, lib. 2. 13. 49. Tenetur confiteri eo modo, quo potest, n. 53. An per interpretem? nu. 54.